

מ"ת 7147/05/17 - עיד אלקדירי נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 7147-05-17 מדינת ישראל נ' אלקדירי ואח'
תיק חיצוני: 170995/2017

בפני
המבקש
נגד
המשיבה
החלטה

עיד אלקדירי ע"י ב"כ עו"ד רמי שלבי
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

1. זוהי בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר ב"כ המבקש להורות על ביטול מעצר הבית בו נתון המבקש מיום 08.06.2017, על רקע כתב האישום שמייחס לו יחד עם אחרים, לכאורה, ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, חטיפה לשם גרימת חבלה, איומים, החזקת סכין - עבירות מיום 21.04.2017.

2. לשיטת ב"כ המבקש, חלוף הזמן ללא הפרות מצד המבקש, עריכת הסכם "סולחה" עם המתלונן ובני משפחתו, האירוע התרחש בחודש אפריל 2017, ולא היו אירועים נוספים של אלימות מכל סוג שהוא. התרשמות שרות המבחן מהמבקש כאדם המחויב לחוק, נעדר דפוסים אלימים, מסוגל להיענות לסמכות וגבולות ובעל כוחות פנימיים חיוביים, המנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, בעל תעודת מגשר ומשכין שלום מטעם משטרת ישראל - בן 50, נשוי ואב לעשרה ילדים, בבעלותו "בית מטבחים", המעסיק כ-110 עובדים. המתלונן/הנאשם בפרשייה נשוא כתב האישום, הגיע להסדר טיעון בהליך העיקרי, כך שלא קיים חשש לשיבוש הליכי משפט מצד המבקש בפרט או מי מהמעורבים בכתב האישום. ההליכים בתיק העיקרי העומדים לחובת המבקש, טרם החלו, ועתידיים להימשך זמן רב.

3. המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה לעיון חוזר, שכן לשיטתה לא חלף זמן ניכר מאז מתן החלטת השחרור בערובה. עוד עמדה המשיבה על חומרת המעשים המיוחסים למבקש בכתב האישום. אשר לפגיעה הכלכלית בעסקיו של המבקש, נטען, כי המעשים בוצעו לכאורה על ידי המבקש באותה תקופה שהיו לו את העסקים. עוד נטען, כי הותרת מעצר הבית יש בו כדי להותיר את המשך הרגעת הרוחות בין הניצים.

4. לענייננו, ראויים לציון שתי החלטות בית המשפט העליון - בבש"פ 5564/11, פלוני נ' מדינת ישראל:

"הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעיתים מעוצמת הראיות. חלופת מעצר היא ביטוי שהשתרש בפרקטיקה אך אינו מופיע בחוק המעצרים, וסעיף 21(ב)(1) לחוק נוקט לשון "שחרור בערובה ותנאי שחרור". חלופת מעצר אין פירושה בהכרח מעצר בית מלא,

עמוד 1

ולרשות בית המשפט עומד מגוון של כלים, כמפורט בסעיף 48(א) לחוק המעצרים שעניינו ב"תנאי השחרור בערובה".

לא הייתי מזכיר דברים אלה, המובנים מאליהם, אילולא התחושה כי החלופה של מעצר בית מלא, הפכה לתנאי שחרור "אוטומטי" כתחליף למעצר בפועל. אך יש לזכור כי גם מעצר בית מלא הוא בגדר הגבלה, ואף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במיוחד בהאידינא, שבירור התיק העיקרי עלול להתארך חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעמום והשעמום לידי חטא של הפרת תנאי מעצר הבית ולהסתבכות נוספת של הנאשם. לכך יש להוסיף כי מעצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלויים בו למחייתו".

רוצה לומר, כי גם בקביעת תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר הן מעוצמתה של עילת המעצר והן מעוצמת הראיות בכל מקרה ומקרה.

החלטה נוספת בבש"פ 3611/10, עימאד רמאל נגד מדינת ישראל, נקבע:

"אמנם ככלל אין מקום לכרסום בתנאי השחרור שנקבעו מבלי שחלף די זמן מההחלטה האחרונה בעניין זה, ומבלי שקמו נסיבות חדשות או התגלו עובדות חדשות. חלוף הזמן חשוב הן מאחר שזו מצוות המחוקק הן בשל הצורך שלא להעמיס יתר על המידה על מערכות המשפט העמוסות ממילא, והן בשל הטעם המהותי שעומד בבסיס הזמן החולף, המאפשר לבחון האם ניתן ליתן בנאשם אמון מספיק בשביל להקל עוד בתנאי שחרורו. עם זאת, חלוף זמן ניכר, כדרישת הסעיף, הוא מושג שאף הוא תלוי בנסיבות העניין, ובמקרים המתאימים ניתן לחרוג מנהלה הפסיקה ולדון בבקשה להקלת תנאי המעצר חרף העובדה שחלפו אך חודשים ספורים מאז ניתנה ההחלטה האחרונה בעניין תנאי השחרור."

5. המבקש מואשם אמנם בעבירות חמורות. אם כי, חלקו במעשים אינו מרכזי, כפי שעמד על כך בית המשפט בהחלטתו מיום 08.06.2017.

עוד נקבע בפסיקה, כי בבחינת בקשתו של אדם לעיון חוזר בתנאי מעצרו, על בית המשפט לבחון האם יש בהיענות לבקשתו, כדי לפגוע בתכליתה של חלופה זו.

במקרה דנן, לא שוכנעתי כי במתן היתר למבקש לצאת לעבודה ולחזור ולנהל את עסקו, יש כדי לפגום בתכליתה של חלופת המעצר שנקבעה בעניינו.

ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצורכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף שמדובר בנאשם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות, במקרים הראויים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך משום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכלית חלופת המעצר גם כשהנאשם יוצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהיה ראוי לאפשר זאת (ראה לעניין זה בש"פ 2857/06).

6. מכלול הנסיבות עליהן הצביע ב"כ המבקש, מצדיקים להיעתר לבקשה, ועל כן, הנני מורה על ביטול

מעצר הבית בו נתון המבקש.

יתר תנאי השחרור בערובה יישארו בעינם.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, בהעדר
הצדדים.